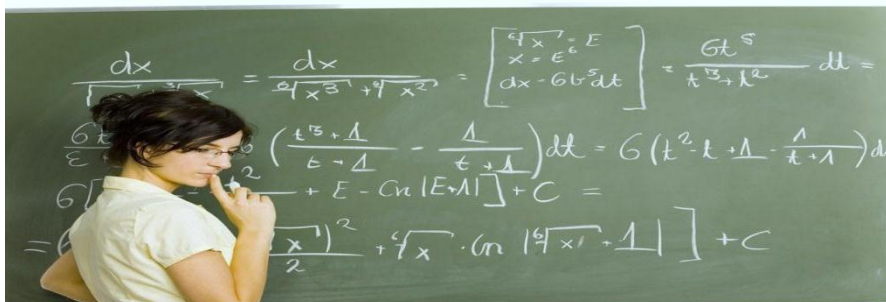

Základní škola Velká Hleďsebe

Almanach 2012 - 2013

PO PRÁZDNINÁCH...

3. září... Ten pocit, když vám zazvoní budík, že máte vstávat v půl sedmé ráno do školy po dvou měsících. Je to divný pocit!

Jaké proběhly změny školy? Řekla bych, že viditelné, a to dost. Když vejdete do třídy, vidíte čistotu (ne jak na konci školního roku).

Pedagogický sbor v naší škole se moc nezměnil, až na jedno – přišel nový pan učitel Kvasnička. Doufám, že s ním budeme vycházet dobře.

Přibýly dva zájmové kroužky (přírodovědný a sebeobrana). A hlavní zpráva! Začal pracovat náš ŠKOLNÍ PARLAMENT! Teprve se vše rozbíhá, ale každý z nás bude mít možnost vědět, co se v parlamentu děje na nástěnce v prvním patře školy.

Naše škola se zmodernizovala! S jistotou můžu říct, že se na tento rok těším.

VÍTEJ ŠKOLNÍ ROKU 2012/2013!

(Eliška Dedková – 7. třída)

Ráno 3. září jsem vstala v 7 hodin. Byl po prázdninách a začal školní rok. Už nejsme šestáci, ale sedmáci.

Škola se nezměnila, stále stojí u silnice. Ani třídní učitelka ne. Je pořád mladá a hezká.

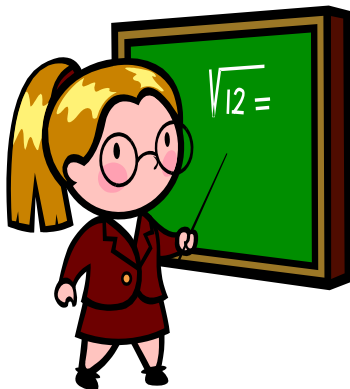
Než jsem vešla do třídy, byl slyšet pořádný hluk. Sedla jsem si vedle Káti, která si povídala s Eliškou a Dominikou.

Pozorovala jsem třídu a zdálo se mi, že všichni spolužáci přes prázdniny hodně vyrostli. Míšovi dokonce začaly růst vousy!

Po hodině jsme se rozloučili, rozdali si klíče od šaten a šli domů.

Byl to hezký den.

(Kristýna Tomcová – 7. třída)

PEDAGOGICKÝ SBOR ZŠ VELKÁ HLEĐSEBE

K A N T O Ř I

Ředitelka školy:

Mgr. **STEHLÍKOVÁ** Lenka

Zástupkyně ředitelky školy:

Mgr. **WIRTHOVÁ** Hana

Pedagogičtí pracovníci:

Mgr. BORKA	Luboš
BORKOVÁ	Angela
Bc. HORNÁKOVÁ	Miluše
JAŠÍČKOVÁ	Jana
KOUBA	Karel
Mgr. KUBÁTOVÁ	Jaroslava
Mgr. KVASNIČKA	Stanislav
Mgr. MALÁ	Vlasta
Mgr. MERUNKA	Karel
Mgr. MIKULÁŠOVÁ	Lenka
Mgr. MILNÁŘIKOVÁ	Martina
OBENDORFER	Alena
Mgr. PLACHÁ	Michaela
Mgr. PRINCLOVÁ	Jaroslava
Mgr. RYCHTROVÁ	Vladimíra
Mgr. SAMEK	Jaroslav
SVOBODOVÁ	Jana

„ Na učení není pozdě
nikdy. Tak já tedy
ještě počkám. “

Václav Richter – Žákovské
perličky

Absolventi ZŠ Velká Hleď sebe - 9. třída

1. **BOUČEK**
2. **BURDOVÁ**
3. **ČADILOVÁ**
4. **DUBACIU**
5. **FENCLOVÁ**
6. **GIŇA**
7. **HLAVATÝ**
8. **KOREC**
9. **KUŠNIROVÁ**
10. **LEDVINOVÁ**
11. **MRÁZKOVÁ**
12. **PETRÁŠKOVÁ**
13. **SVOBODOVÁ**
14. **ŠTYNDL**
15. **ŠUTOVÁ**
16. **TOMČÍK**
17. **TURSOVÁ**

Vojtěch
Marie
Nela
Kristýna
Tereza
Dominik
Lukáš
Daniel
Kateřina
Marcela
Tereza
Eliška
Vendula
Rostislav
Michaela
David
Sára

Soutěže (akce) ve školním roce 2012/2013

Soutěž (akce)

Předplatné divadlo Cheb

Recitační soutěž

Vánoční stromeček

Vánoční ozdoba

Pythagoriáda

Matematický klokan

Mariánskolázeňsko - voda

Biologická olympiáda

Mariánskolázeňské trhy - Anděl

Soutěž v anglické konverzaci

Sálová kopaná

Noc s Andersenem

Výtvarná a literární soutěž ZDCH

Divadlo pro veřejnost

Rozum a Štěstí

O lakomé Barce

MLÉKONTO 8 - celostátní soutěž

Sílový dvojboj

Velikonoční desetiboj

O nejhezčí velikonoční dekoraci

Mc Donalds Cup

Kinderiáda

Olympiáda mikr. Mariánskolázeňska

Čtenářský maraton

Výsledek

14 abonentů

Školní kolo

Školní soutěž

Školní soutěž

Okresní kolo

Celostátní soutěž

Okresní kolo

Školní kolo

Okreskové kolo

Celostátní akce

Akce chebského divadla

IV. tř. (pod vedením p. uč. Rychtrové)

IX. tř. (pod ved. p. uč. Mikulášové)

2. místo v ČR

Školní kolo

Soutěž ZŠ a MŠ Tři Sekery

soutěž Mariánskolázeňska

Okreskové kolo

Okreskové kolo

2. místo

Školní kolo

Perličky ze školních lavic

Hodina slohu v osmé třídě. Žáci přemýšlejí nad tím, co by ve třídě změnili. Michal Polívka se okamžitě hlásí a navrhuje: „Dal bych sem skleněnou podlahu, abychom viděli, zda jde nahoru paní ředitelka.“

Hodina češtiny v sedmé třídě. Vysvětlují se rčení, úsloví. Paní učitelka se ptá: „Co znamená, když řeknu, že máš z něčeho vítr?“ Míra Mulko s ruměncem ve tváři vysvětluje: „Když mám vítr, znamená to, že mám větry...“

V hodině LDV vytvářejí žáci k vylustění křížovce správnou legendu. Marcela Ledvinová píše ke slovu ŠVESTKA – plod jabloně na šest.

V jiné hodině LDV přednášejí žáci 9. třídy monolog ježibaby. Vendula Svobodová se ponoří do přednesu a z jejích úst se ozve: „Jeníčku, ukaž prstýnek!“ (místo PRSTÍČEK) – že by se nám Vendy tajně zamilovala?

Při hodině ČJ v 9. třídě mají žáci vysvětlit ustálené slovní spojení Kolumbovo vejce. Nela Čadilová si chvilku láme hlavu a pak pronese s vážnou tváří: „Že si ty svoje uvařil?“ Tereza Fenclová jí oponuje: „On kuchař asi nebyl!“

V 8. třídě píší žáci kontrolní diktát o životě kosů. Kromě jiného slyší: **Budky** jim na větve pověsily lidské ruce. Marek Gajdoš už asi myslí na přestávku a jídlo, neboť reaguje dotazem? **Buchty?**

Žákům v 6. třídě ukazuje paní učitelka na kartách číslovky a děti mají určovat jejich druh. Na kartě se objevuje DVAKRÁT a do ticha se ozve: NÁSOBKOVÁ!!! (místo NÁSOBNÁ)

Při hodině LDV mají žáci 9. třídy převyprávět krátkou povídku spolužákům, kteří ji neslyšeli. Marcela Ledvinová vypráví: „Hlavní hrdina vzal do ruky meruňkovici...“ (místo meruňky)

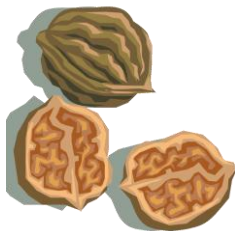
VZPOMÍNKY NA PRÁZDNINY

Na prázdniny jsem se moc těšila. První týden jsem s rodinou a fotbalovým týmem byla v kempu Dřenice na Jesenici. Každý den jsem se tu koupala. Druhý týden jsem na divadelní dílně nacvičovala pohádku „Ferdá mravenec“. Vlastík se Šárkou říkali, že to bylo super. (Já jsem s holkami Padevěťovými hrála střevlíky a všechny brouky jsme uváděly). Třetí týden jsme pobyli u mého prapraprastrýce v Roudnici nad Labem. Protože u něho nebylo místo, spali jsme u kamaráda Edy, který měl čtyři krásná kořátka. Jeden den jsme se jeli podívat do Terezína. V té době bych žít nikdy nechtěla. Muselo to tam být strašné, všechno to mučení! Nakonec jsem byla na táboře v Boněticích, už potřetí!! Je to tam super! BYLY TO KRÁSNÉ PRÁZDNINY.

(Romana Dvořáková)

Moje prázdniny? Probíhaly tak, že jsem byla týden u babičky na chalupě. Pak jsem přijela domů a tady prožila zbytek prázdnin. Jezdila jsem se svou kamarádkou Vendy Svobodovou na bruslích... Na nich jsem si zlomila ruku a tím pro mne prázdniny skončily.

(Karolína S.)

Během prázdnin jsem byla v Itálii, kde jsme si to moc užili. Potom jsem navštívila svou tetu na Moravě, podívala se na hrad Bouzov, kde byly nějaké oslavy, a pak už jsme jezdili na výlety do okolí. V Horšovském Týně jsme viděli výstavu „Tři oříšky pro Popelku“. Byla moc zajímavá, protože tam ukázali šaty ze všech scén filmu. Ve třech místnostech bylo hrozně moc šatů. Moc se mně tyhle prázdniny líbily.

(Anna Petrášková)

Většinu času o prázdninách jsem byl doma. Jezdil jsem na kole a chodil do přírody. Hrál jsem fotbal s kamarády na louce, tenis na ulici a nejraději jsem skákal na trampolíně. Chodil jsem s rodiči na houby, ale moc nerostly.

V polovině prázdnin jsme celá rodina jeli na dovolenou vlakem na Slovensko do Štúrova. Bydleli jsme v bungalovech a koupali jsme se. Ke konci prázdnin nás navštívil bratranec z Brna.

(Zdeněk Pešek)

Podzim ve verších

Tomáš Jedlička – 6. třída

Venku fouká velký vítr,
musím nosit teplý svetr.
Právě nastal listopad
a zvířata v lese mají velký hlad.

Denisa Mrkvanová - 6. třída

Stromy mění svojí barvu,
listí padá tiše k zemi.
Po ránu mám zmrzlou bradu,
do zpěvu už ptákům není.

Podzim je tak barevný,
že nechceme domů jít.
Zima nám však nevadí,
bez ní nemůžeme být.

Lenka Havlíková - 6. třída

Povím vám báseň podzimní,
že děti pouští draky.
Listí padá na zem,
je žluté, hnědé a červené taky.

Anna Šedivá - 6. třída

Listí krásně barevné.
Koukat se na ně je zábavné.
Listopad je krásný,
dá se o něm napsat mnoho básní.

**Anna Petrášková
- 6. třída**

Podzim je krásný,
když stromy se jasní
do barev různých,
žlutých i červených.

Počasí sychravé,
noci mlhavé
ženou nás pod deku
s čajem či sudoku.

Hezky se mi kouká,
jak vítr listí fouká,
barevné hromádky listí
začátek zimy už jistí.

Zdeněk Pešek – 6. třída

Je podzim a padá listí,
každý z nás to ihned zjistí.
Kaštiny a jablka padají,
děti je do košů sbírají.

Na louky do lesa chodíme,
draky na poli pouštíme.
Po podzimu přijde zima,
ale to už je báseň jiná.

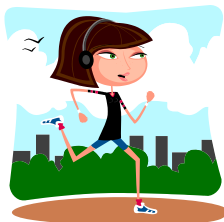
Olympijské hry

Olympijské hry nesleduji ani se o ně nijak nezajímám... Vím jen základní informace, jako např. to, že jejich počátky sahají až do starověkého Řecka a staly se tradicí, která trvá až dodnes. **(Tereza Mrázová)**

Tento rok se olympijské hry pořádaly v Londýně, kam se sjeli sportovci z celého světa, a to v době letních prázdnin, kdy jsem byla věčně venku, a tak jsem o televizi ani nezavadila. Noviny jsem nečetla, jen občas jsem zaslechla v rádiu, kdo vyhrál z českých sportovců. Mám raději zimní sporty. Při zimních OH se mi vždy líbila jízda na bobech a krasobruslení, Na letních OH mě nikdy nic nezaujalo natolik, abych si sedla k televizi a sledovala je.

(Nela Čadilová)

Letošní rok se sešli sportovci celého světa v anglickém Londýně, aby zde změřili své síly. Zahájení probíhalo za přítomnosti tamější královny. Sportovci zde podali skvělé výsledky, dokonce padlo i pár světových rekordů, např. v běhu. Já osobně jsem na letošní olympiádu nijak zvlášť nekoukala, ale

vím, že i k nám do Čech se pár medailí dostalo. Viděla jsem např. plavání, gymnastiku a také jízdu na koni, která se mi určitě líbila ze všeho nejvíc. Zaujala mě i naše Barbora Špotáková, která přišla, třikrát hodila oštěpem a měla jasnou zlatou medaili.

(Tereza Fenclová)

Olympijské hry jsem sledovala jen večer v Televizních novinách. S bratrem ale koukáme často na fotbal, protože on fotbalem žije. Když mi bylo 10 let, byla jsem na fotbalovém soustředění u Plzně. Na jeho konci vybírali, kdo půjde hrát za Viktorii Plzeň. Já jsem byla malá, tak jsem se toho zřekla. Teď toho hrozně moc lituju, byla to moje velká osudová, nenávratná chyba.

(Kristýna Dubaciu)

Člověka hodnotím podle toho...

- jak se chová ke mně a mým přátelům... (Petr Starenko)
- jakou má povahu. (Jakub Dvořák)
- jak vypadá. (Václav Jirmann)
- jak vystupuje na veřejnosti (Přemysl Švanda)

Moji přátelé by měli být...

- hodní a nesměli by být moc daleko, abych se s nimi mohl vídat. (Petr Starenko)
- upřímní a vtipní, ale občas i vážní. Neměli by se bát poznávat něco nového, lidi a věci. (Veronika Květoňová)
- milí, hodní, neměli by lhát, měli by se umět chovat a neupozorňovat na chyby ostatních. (Anna Prášková)
- hodní, zábavní a měli by mít se mnou společné zájmy. (Jakub Dvořák)
- schopní mě pobavit, protože se rád směju. (Václav Jirman)
- vychovaní, neměli by být vulgární. (Marek Mitáš)
- upřímní, neměli by lhát a měla by být s nimi legrace. (Barbora Bestajovská)
- kamarádští, s pochopením pro humor (Michal Minář)
- vtipní, upřímní a mít IQ větší než 50 (Jakub Tříška)
- veselí lidé, kteří vědí, kde jsou hranice... Neměli by být žádní mrzouti a namyšlenci atd. (Přemek Švanda)

Toleroval bych u nich...

- občasné průšvihy, špatné známky (Petr Starenko)
- ukecanost a hlučnost (Anna Prášková)
- lenost nebo styl oblečení (Jakub Dvořák)
- kouření a výtržnictví (Václav Jirmann)
- bláznivost, protože by s nimi byla legrace (Barbora Bestajovská)
- lži, lenost (Jakub Tříška)

Zásadní překážkou pro navázání přátelství

- by pro mne byla u člověka jeho namyšlenost, vulgarita (Jakub Tříška)
- by bylo podvádění (Michal Minář)
- by byla sobeckost a nepřátelské chování, protože bych nepřežila ani jeden den v jedné místnosti s touto osobou. (Barbora Bestajovská)
- je pro mne arogantnost některých lidí (Marek Mitáš)
- by bylo, kdyby se ten člověk choval jako hlupák, nadával ostatním lidem nebo by pořád hrál hry na počítači a nechodil vůbec ven. (Jakub Dvořák)
- by bylo vychloubání, namyšlenost, zlé úmysly a lži (Anna Prášková)
- by byly nadávky mé osobě, lhaní, počítačové maniactví. (Petr Starenko)

Karin - charakteristika literárního hrdiny

Karin je jednou z hlavních hrdinek knihy Pupíky – pouta přátelství. Autorkou je Delaf Dubcová.

Karin je velmi štíhlé, vysoké postavy. Hlavu jí zdobí krátké blond'até vlasy. Mezi Karininy chytrost, vtipnost. Má a Jenny. Té druhé když chtěla zastavit střechy, a skončila na Karininu dobrotu psát i domácí úkoly.

vlastnosti patří obětavost, moc ráda své dvě přítelkyně Vicky pomáhá, protože si zlomila nohu, spolužáka při skoku ze školní čes na vozíku. Myslím si, že Jenny zneužívá, jelikož si od ní nechává

Druhá kamarádka Vicky je na Karin naštvaná, neboť o ni nejeví zájem. Není divu, když má tolik práce a starostí s Jenny. Karin se snaží obě rozhádané dívky usmířit. Nechtěla bych být v její kůži. Je hodně těžké být středem všech jejich ostrých hádek.

Na Karin se mi líbí, že je vyrovnaná a klidná, a to dokonce i v takových situacích, jako je tahle. Zachovává klid, což bych já nedokázala. Nelíbí se mi však, že ze sebe dělá hadrového panáka...

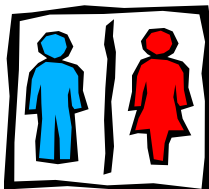
Až na blond'até vlasy, špetku chytrosti a vtipnosti nemám s Karin nic společného. Spíše mi připomíná Elišku Petráškovou, moji nejlepší kamarádku. (Vendula Svobodová)

Můj největší trapas

Žádný velký trapas se mi zatím naštěstí nestal, ale umím si představit, jak musí být trapné, když muž dámskou toaletu, anebo usne ním přijde objednaný klient.

Trapas je, když máte zaspali. Párkrát jsem taky to nevadilo, spíše asi paním

Pěkně trapné musí být, když kdy jste se narodili nebo ve které vesnici či městě žijete...

omylem vběhne na v práci ve chvíli, kdy za

zpoždění, protože jste zaspal, ale nějak moc mi učitelkám.

například zapomenete,

(Jan Martínek)

Jednoho krásného rána jsem se probudila a v duchu si řekla: „Ach jo, už je zase půl sedmé ráno a já musím za chvíli do školy.“ Po chvíli se kouknu na hodiny. Je právě 7.50 hod a za 10 minut začíná první vyučovací hodina!!!

Vystřelila jsem z postele, začala do sebe cpát bábovku, rychle si šla vyčistit zuby a učesat. Obula jsem si boty, vzala aktovku a pelášila, co mi nohy stačily, abych stihla autobus, který jel přesně v osm hodin. Doběhla jsem právě včas. Nastoupila jsem do autobusu a všichni kolem mne najednou zmlkli. Stala jsem se středem pozornosti. Říkala jsem si: „Co na mě všichni zírají?“ Ve škole se mi také začali všichni smát, a hlasitě!!! Netušila jsem ani v nejmenším, co se děje.

Vtom se ke mně přitočila paní učitelka a tiše zašeptala: „Máš na sobě pyžamo!“ To byl ale trapas! Paní učitelka sice zavolala mému tatínkovi a ten mi přivezl oblečení, přesto to byla chvíle, na kterou nikdy nezapomenu...

(Lucie Graulichová)

Opět jsem prošvihl další díl svého oblíbeného seriálu Top Gean, ve kterém testovali tři auta koupená v Africe. Chtěl jsem tenhle díl vidět, ale když jsem si vzpomněl, že bych měl pořad pustit, bylo už půl desáté. Moje přirozená reakce na sebe nenechala dlouho čekat. Zařval jsem: „Bože, já jsem ale blbec! To snad není možný!“ po hodině nadávání jsem však zjistil, že ten samý díl dávají příští den znovu. Stejně jsem se zase naštvál. Proč? Poněvadž já prošvihl i to opakování o den později.

(Pavel Kučera)

Můj největší trapas se stal při jednom z mých vystoupení na kytaru.

Koncert probíhal tak, že jsme nejdříve hráli s kytarovým souborem v kostele v Mariánských Lázních. Byla zima a já jsem byla nasydlá. Měla jsem rýmu.

Odehráli jsme a přišlo na řadu od Bacha. Vlastně

Přišla jsem na potlesk. Sedla jsem hrát... Nebyla jsem tréma spadla, hrála náhle... Co se popotahovat a ne, proč zrovna teď

Proč?" Moje (teprve) první skladba mi přišla nekonečná! Ale učitel, můj drahý učitel, si všiml, že mám problém, a začal shánět od ostatních kapesník...

Konečně jsem dohrála skladbu a šla se vysmrkat. Jak trapné!!!

Pak jsem si znovu sedla a dohrála své sólo, druhou skladbu. Ta již dopadla dobře. Diváci mi zatleskali, já se poklonila a šla si sednout k ostatním.

Byl to strašný pocit!!! Nikomu to nepřeju zažít!

Třeba si říkáte, že to není nic extra, ale já se v tu chvíli cítila divně.

Je to celkem vtipné, neboť shodou náhod mám právě dneska zase rýmu...

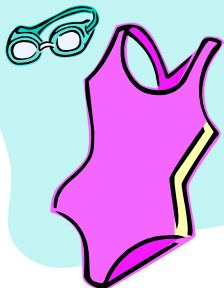
(Eliška Dedková)

O docela dobrém trapasu jsem četl nedávno v jednom časopisu: Devítiletá holčička – myslím, že se jmenovala Zuzanka – jela s celou svou třídou do aquaparku se vykoupat.

Když se převlíkla do plavek, šla se hned svézt na tobogánu... Po pár jízdách se jí všichni začali smát. Jenže ona nevěděla proč. Když se k ní nahnula paní učitelka a pošeptala jí, že si na zadnici roztrhla plavky, utekla s brekem do šatny. Byla nešťastná, ale kamarádka jí půjčila svoje vlastní náhradní plavky, a tak nakonec všechno dobře dopadlo.

(Michal Pažontka)

Přestávky a 7. třída

Přestávek se snad každý z nás nemůže při hodinách dočkat. Neustále koukáme na hodinky a počítáme, kolik ještě minut zbývá do vytouženého zvonění. Nejhorší ze všeho je asi matematika. Když konečně zazvoní, každý vylítne z lavice. Přestávky probíhají podle toho, jestli je velká, nebo malá přestávka. O velké přestávce skoro každý něco žvýká. Malé přestávky jsou spíše jen tak, povídací. Když zazvoní zvonek, každý se zhrozí a hned zjišťuje, co je právě za předmět... Vykřikne buď JUPÍÍÍÍ, anebo ACH JO. To podle toho, jak koho co baví. No, každopádně platí, že ve škole jsou nejlepší právě ty zmiňované přestávky. (Lucie Graulichová)

Přestávky naše třída využívá k mnoha činnostem. Většinou vítězí zlobení. Běháme po celé třídě, křičíme a pereme se. Jsou žáci, kteří si i povídají. Na přestávky se každý těší, protože si protáhne nohy a odpočine si od učení. Když zazvoní první zvonek, všichni se ho snaží ignorovat a pokračují ve své dosavadní činnosti, dokud nedorazí vyučující. To pak všichni prchají na svá místa a stávají se z nich beránci.

(Vojtěch Kolář)

Přestávky jsou u nás dost divoké. Lítáme po třídě, povídáme si a jíme svačiny. O přestávkách je nejživější asi Kuba Petrášek, zatímco v hodinách je takový mdlý a vypadá to, že skoro spí. Naopak nejhodnější je asi Míra Kostohryz. Sedí a odpočívá. Já trávím přestávku např. tak, že se najím a pak jdu za kamarády. (Michal Pažontka)

Přestávky mám rád. Můžu si povídat se spolužáky a hrát karty. Holky z naší třídy si chodí povídat se šestačkami na WC a kluci, ti se pořád pošouchou. O malých přestávkách jsme ve třídě, o velké se můžeme procházet po chodbě.

(Jan Získal)

Přestávky miluje snad každý člověk. Jsou všude – ve škole, v práci, taky v parlamentu...

(Michaela Fehérová)

Naše práce

Náš pes

Já mám doma Fidorku,
nemáme ji na dvorku.

Má dlouhý ocásek,
vodíme ji za pásek.

Má jasná očička,
svítí jako hvězdička.

Mám ji ráda velice,
bojí se však ulice.

Je to pes labrador,
pochází ze Štěrbohor.

(Kristina Tomcová)

Volné variace

Venku zpíval

ptáček,

byl to malý

zpěváček.

Na ruce mám hodinky
a na nohou holínky.

Až půjdu lesem,
budu velmi vesel

Až bude pět,
tak bude led.

Já mám babičku
a ve spíži kuličku.

Hodiny začaly tikat

Kuba přestal za
všechno pykat.

(Jan Ziskal)

Třída osmáčků

My jsme třída osmáčků,
srdce rvoucích rošťáčků.

O přestávce na chodbu
chodíme,
kde náramně zlobíme.

(Veronika Květoňová)

Dominik
pořád se ptá za kolik?

Vojtíšek
si rozlouskne oříšek.

Michal
do školy ráno spěchal.

Andrejka
říká, že z nebe spadla hokejka.

Michala
zpívá si pořád tralala.

Kristina
odjela dnes do mlýna.

Dan
přeběhne tento lán.

(Lucie Graulichová)

8 8 8 8 8 8 8

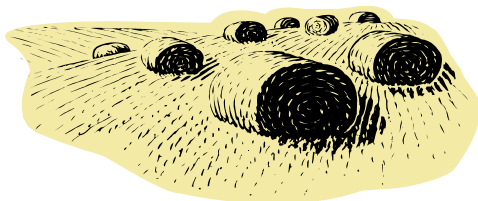
VENČENÍ

Každé ráno chodím ven
s kamarádem a se svým psem.

Běháme kolem stromů,
maminka volá: Už pojďte

domů!

(Marek Mitáš)

CESTOVÁNÍ

Já cestování miluju. Nejsem sice tak znalá cizích jazyků, ale líbí se mi navštěvovat cizí země i místní památky, hrady či zámky...Láká mě krásná dovolená někde v teple u moře. Zatím jsem byla jen v Chorvatsku a Černé Hoře. V Chorvatsku jsem dostala i zmrzlinu zdarma od jednoho hezkého sympatického zmrzlináře. Bylo tam opravdu krásně! S mámou jsme se opalovaly skoro do večera a bylo nám fajn. Doufám, že příští rok se nám to povede stejně a uděláme si skvělou dámskou dovolenou jako letos.

(Tereza Fenclová)

S rodinou moc necestujeme a víceméně mě to mrzí. Mým snem je navštívit New York, Las Vegas a Miami.

Když už někam cestujeme, strašně moc si to užívám. Baví mne poznávat nová místa, třeba i nové lidi. Pokud jedeme s třídou na výlet, je to zase o něco lepší než s rodinou, protože se bavíme, vymýšlíme hlouposti...

Proč chci cestovat zrovna do New Yorku? Líbí se mi jeho místa, která jsem viděla v televizi. A Las

Vegas? Tohle město vlastně nikdy nespí. Všude, kam se podíváte, jsou kasina a lidé, kteří se těší ze svých výher, nebo si vyčítají své prohry.

Jestli se mi povede někdy vycestovat do těchto měst, budu strašně šťastná. Ať už budu muset letět letadlem, i přes svůj strach z výšek, nebo pojedu autem, popluju lodí nebo půjdu pěšky, splní se mi můj sen vycestovat...

(Marcela Ledvinová)

Cestování mám strašně moc rád. Mohu se podívat nejen do cizích krajů, ale trochu si i odpočinout od všech povinností. Navštívil jsem už spoustu zemí – Rakousko, Itálii, Slovensko, Anglii, Francii, Švýcarsko, Řecko, Chorvatsko a Maďarsko. Nejraději jezdím do Chorvatska, kvůli krásnému moři, skvělému jídlu, ale i klidu...

(Daniel Korec)

Je čárka ve větě důležitá?

DÁREK

Ke Dni dětí chtěli rodiče koupit svým dětem kočičku. Jejich dva chlapci si však přáli pejska. Kamarádi jim poradili, ať napíší rodičům vzkaz typu: PEJSKA, NE KOČIČKU! Kluci se pustili do psaní: Milá maminko a milý tatínku, zaslechli jsme, že nám chcete ke Dni dětí koupit kočičku. My bychom ... a psali dál a dál, co měli zrovna na jazyku. Druhý den šli do školy zklamaní. Přátelé se jich vyptávali, co se stalo. Děti to ale samy netušily. Rozhodly se zeptat přímo rodičů. Ti dětem řekli, že napsaly PEJSKA NE, KOČIČKU! Vidíte, co dokáže jedna nesprávně umístěná čárka ve větě způsobit?

(Vendula Svobodová)

TRABLE S DORTY

Jednoho dne si pan Holý otevřel malinkou prodejnu s prodejem dortů. Po nějakém čase byl jeho obchod nejnavštěvovanějším ze všech ve městě. Poslední dobou však pořád jakési dámy pana Holého obtěžovaly tím, že by si daly nějaký koláč. Jednoho dne večer mu přetekly nervy a rozhodl se, že problém konečně vyřeší... Rozhodl se napsat ceduli: DORTY, NEPRODÁVÁME KOLÁČE! Druhý den to uskutečnil. Místo toho, aby ho už nikdo neotravoval, chodilo za ním čím dál víc lidí s objednávkou: „Dáme si koláč, prosím!“ Pan Holý se ze zoufalství rozhodl obchod zavřít nadobro. Při zamykání dveří si všiml cedule. A najednou mu vše došlo... Na ceduli totiž stálo: DORTY NEPRODÁVÁME, KOLÁČE!

(Daniel Korec)

PRVNÍ DEN VE ŠKOLE

Malá Štěpánka šla v září do 1. třídy. Maminka ji odvedla do školy a tatínek měl malou prvňačku vyzvednout. Byl zapomnětlivý, a tak mu manželka chtěla napsat vzkaz: DO ŠKOLY, NE DO ŠKOLKY! Tatínek si vzkaz přečetl a bezmyšlenkovitě ho splnil. Jel pro Štěpánku do školky, kde se mu všechny paní učitelky smály. Když dorazil nakonec s dcerou domů, oba se na maminku trochu zlobili.

Maminka nevěděla proč, dokud jí tatínek nepodal lísteček se vzkazem: DO ŠKOLY NE, DO ŠKOLKY! PS. Ach, ta nešťastná čárka!!!

(autor neznámý)

Patří do škol ochranka?

Ano, myslím si, že by bylo ve školách bezpečněji. Ubyly by případy, kdy žák zaútočil na učitele nebo spolužáky... Osobně si ale myslím, že na naší škole na tom nejsme tak špatně, abychom museli mít takovéto dohledy.

(Veronika Květoňová)

Myslím, že by se ochranka ve školách měla zavést. Hlavně kvůli bezpečnosti. Žáci by se neprali, ani nekouřili na školních pozemcích. Učitelé by možná konečně mohli učit, aniž by je někdo

přerušoval. Na druhou stranu by to mělo i své temné stránky. Kontrolovali by nás na každém kroku a dostávali bychom více poznámek a kázeňských postihů za sebemenší prohřešek.

(Anna Prášková)

Já si myslím, že je to přehnané, když každé ráno kontrolují děti, jestli nemají u sebe zbraně. Neumím si totiž ani představit, že by někdo z dětí mohl střílet ve škole. I když se tu někdy objeví nože, myslím si, že jejich majitelé nechtějí určitě nikomu ublížit. Nevím, proč nože u sebe nosí. Možná mají z něčeho strach nebo z něčeho stres. Přesto si myslím, že to není důvod mít ve škole ochranku. Stejně by neuhlídala všechny žáky a museli bychom chodit do školy mnohem dříve, aby ochranka stihla všechny prohlédnout...

(Jakub Dvořák)

Ano. Já bych ochranky do škol povolil. Jsou totiž mezi žáky ti, co sem nosí nože a jiné nebezpečné předměty. Podle mne by byla ochranka užitečná. Někomu sice přijde, že je to zbytečné, ale když se jim stane nějaká nepříjemnost, nejspíš změní názor...

(Marek Mitáš)

Nesouhlasím s tím, aby byla ve škole ochranka. Bylo by to narušování osobní svobody. Na druhou stranu by ale možná ubylo šikany, záškoláků, žáci by si tolik nedovolovali ku učitelům, dokonce by se mohly zlepšit i známky, protože by děti dávaly větší pozor při hodinách... Asi by bylo ve škole bezpečněji.

(Barbora Bestajovská)

Budou lidé ve 22. století číst knihy?

Podle mě lidé v 22. století na knihy zcela zapomenou. Myslím si to, protože naše generace už knihy téměř nečte a vše hledá na internetu, který všechno ví a vše zná. Za 88 let, až nové století začne, už může být vše jinak.

Moje mamina s babičkou rády vyslovují větu: JÁ V TVÝCH LETECH JSEM NEMĚLA INTERNET A VŠE JSEM HLEDALA V KNIHÁCH, jenže kdyby měly internet, určitě by ho využívaly i ony.

Svět se stále vylepšuje, lidé přicházejí s novými nápady... Co já vím, třeba budou za dvacet let chodit po světě roboti, kteří nám se vším poradí.

Zůstane kniha přítelem člověka? Určitě ne. Již nyní ze škol mizí učebnice a nahrazují je počítače. A v příštím roce tomu nebude jinak...

(Marcela Ledvinová)

Myslím, že lidé už nebudou určitě si na čtení udělají čas. u počítače nebo u televize. proto, že nebyly vymoženosti bude vypadat ve 22. století. Já

tolik číst knihy jako dříve, ale Někteří lidé chodí ven, jiní sedí Dříve se hodně četlo už jen jako dnes. Netuším, jak to tu už tu dávno nebudu...

(Tereza Fenclová)

Kniha? Určitě přežije i tohle naše 21. století. Když už nic jiného, tak v tištěné podobě jako jeden z písemných pramenů v archívech, muzeích či knihovnách. Možná ji studenti či učitelé nebudou v téhle formě používat a nahradí ji texty v elektronické podobě, ale tak jako tak nám nezbude nic jiného, než si ji přečíst, prolistovat, nastudovat, zhodnotit její obsah,... Kniha prostě zůstane zdrojem informací.

LM

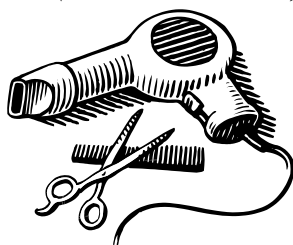
Jak si představuji svůj budoucí život?

Ve 3. třídě jsem si myslela, že bych mohla mít stejné povolání jako má moje maminka – fyzioterapeutka. Ale když jsem pak viděla, co to obnáší, rychle jsem názor změnila. Možná si říkáte, co může být na tomto povolání tak těžkého, tak já vám to povím... Mamka jde vždy z práce unavená a bolí ji doslova celý „člověk“, protože v práci cvičí s lidmi... Tak jsem došla k tomu, že budu paní učitelkou na 1. stupni a už to zřejmě měnit nebudu. Proč zrovna učitelkou? Mám ráda děti a určitě by mě práce s nimi bavila.

(Lucie Graulichová)

Chtěla bych být kadeřnicí, protože mě baví někoho česat a upravovat mu vlasy.

(Nikola Svátová)

Když jsem byla malá, chtěla jsem být princeznou. Časem se mi v hlavě měnila různá povolání. Veterinářka, učitelka, kuchařka, servírka, ale tím nejlepším by byla důchodkyně. Už v 6. třídě jsem chtěla jít do důchodu. Mým největším snem v raném dětství bylo stát se herečkou. Celé dny jsem zkoušela něco předvádět, hrát. Teď mne drží něco jiného, láká mě učitelka v mateřské školce. Přiměla mě k tomu má malá neteř, kterou vážně zbožňuju, a také to, že se poblíž mého bydliště otevřela střední škola pedagogická vychovávající právě učitele pro mateřinky. Myslím, že bych se tam se svým prospěchem mohla dostat... Snad...

(Michaela Ledvinová)

Nikdy jsem neuvažoval nad tím, co bych dělal za povolání. Možná bych seděl někde v kanceláři, ale na to nemám dobré známky. Nebo bych se mohl dostat do nějakého známého divadla a vystupovat v něm jako komik!

(Jan Martínek)

Chtěla bych být masérkou. Všechny informace o tomto povolání jsem si našla na internetu a myslím, že by mě ta práce opravdu bavila.

(Karolína Kojmová)

Vymýšlíme rýmy v LDV

**Oko na mě mrká
a zrcadla se leká.
Sova v lese houká,
kotě na ni mňouká.
Paprika se červená,
babička je zelená.**

(Milan Doležal)

V boudě je tu místa dost,
pejsek štěká, že nemá kost.
Loďka pluje po vodičce,
vlny stoupaj' velmi prudce.

Člověk má kosti,
Eva je v pasti.
Oko vše vidí,
všichni se stydí.
Loďka se kolíbá,
Honza se na ni
dívá. (Jan Získal)

Bábovka je malinká
jako naše Martinka.
Nad domem je černý mráček,
po obloze pluje jako dráček.
(Michaela Fehérová)

Babka pekla dobroty,
pes je hlídá za vraty.
Naše malá sova
kuká na nás shora.

(Karolína Kojmová)

a v hodinách literatury

**Méd'á dobrou zprávu nese,
přitom potká vítr v lese.
Letí větřík nezbeda,
málem odfouk' medvěda!
Dýchl teplem ze všech sil,
až se vítr urazil.
(Tereza Barochová)**

**Méd'á dobrou zprávu nese,
ale už ji neunes.
Letí větřík nezbeda,
obtočí hned medvěda!
Dýchl teplem ze všech sil,
až ho z toho porazil.
(Natalie Pejčeva)**

**Méd'á dobrou zprávu nese,
větřík se mu schoval v lese.
Letí větřík nezbeda,
komupak leze na záda?!**

**Dýchl teplem ze všech sil,
s medvědem se podělil.
(Liliana Kováčová)**

NAŠE TŘÍDA

Sedmá třída se nachází v prvním patře školy. Když do ní vejдете, uvidíte po pravé straně umyvadlo a koš. Na opačné straně dvě tabule. Jedna z nich je interaktivní. Ve třídě stojí šestnáct lavic a třicet židlí. Skoro po všech stěnách jsou umístěné nástěnné obrazy či mapy. Od dveří po levé straně je v zadním umístěna dřevěná skříňka na kufříky, které potřebujeme v hodinách výtvarné výchovy. Stěnu naproti

dveřím zaplňují tři velká okna. Sloupky mezi nimi zdobí zvířátka vyrobená z kartonu – myška, pštros a had, práce naší třídní učitelky. Katedra se židlí stojí vpředu před tabulemi tak, aby všichni žáci viděli vyučujícího učitele. V naší třídě se cítím velice dobře a moc se mi líbí.

(Kateřina Jarušková)

Sedmá třída má tvar kvádry. Jestliže stojíte čelem k tabuli, vidíte po pravé straně vstupní dveře, magnetickou tabuli, plakáty o hradech a mapu světa. Vlevo jsou tři okna, mezi nimi nástěnné tabule s plazy, ptáky a také šelmami. Zmiňovaná velká tabule spolu s menší, interaktivní tabulí zaplňuje celou přední stěnu třídy. Před nimi stojí stolek a židle paní učitelky. Zadní stěnu zdobí tabule s obrázky různých zvířat. Většinu třídy zaplňují tři řady lavic a třicet židlí. Na oknech kvete pár květin. Naše třída se mi líbí.

(Jan Chabičovský)

Sedmá třída se nachází v 1. patře naší školy. Když do ní vejдете, stojí po levé straně koš a nad ním visí bílé umyvadlo. Na téže straně se v zadním rohu skrývá malá skříň. Celou stěnu zaplňují dvě nástěnky a jedna malá tabulka. Na zadní stěně visí dvě mapy. Protější strana je vyplněna třemi bílými plastovými okny s několika květinami. Třidu zaplňuje 16 lavic a 30 židlí. Vpředu je velká zelená tabule a vedle ní ještě jedna, ale menší interaktivní. Na stropě svítí jedenáct světel. Třída je vymalována pestrými barvami. Na podlaze vidíme nové lino. Třída se mi líbí.

(Dominik Opava)

Jak by měl vypadat ideální výlet?

Jak má vypadat ideální školní výlet? No, určitě by měl být alespoň třídní, abychom si to co nejvíc užili. Měl by být někde v přírodě, u lesa, v chatkách. Nejdůležitější je, aby poblíž bylo co nejvíce památek (hrady, zámky nebo i muzea)... Na „pravém“ školním výletu

by se neměl nikdo nudit. Určitě bychom uvítali večerní opékání vuřtů a zpívání písniček u táboráku. Budiček bych nedělala. Výlety (jejich místa) by se neměly opakovat a jet by měla celá třída, ne jenom

půlka! Takhle by měl vypadat ten ideální školní výlet...

(Eliška Dedková)

Výlet má být hlavně odpočinkem a relaxací. Má to být zábava a odpočinek od školy. Na výlet bych vzal jenom ty hodnější děti. Sraz bych dal až v 9 hodin, aby se žáci mohli prospat. Jeli bychom rychlíkem, v kempu bychom obydli chatky, šli na snídani, pak na nějakou túru. Oběd by nám zabalili na cestu. Přišli bychom na večeři a u ohně zpívali písně. Večerka by byla v jedenáct hodin. Druhý den bychom se nasnídali, pak šli do bazénu a tam si to pořádně užili...

(Michal Pažontka)

Ideální výlet? Měl by být na pěkném místě.

Výhled by byl lemován nádhernou krajinou.

Budovy v areálu by poskytovaly všemožné služby.

Dostupnost bazénu, vycházkových cest a sportovní hřiště.

Ubytování by bylo v

prostorných a čistých chatkách pro čtyři až

pět osob. Velká rozmanitost jídel a nápojů.

Pro odpočinek knihovnička

nebo hospůdka s televizí.

(Vojtěch Kolář)

Ideální výlet nesmí být nudný. Musí tam být stravitelné jídlo, čisté postele i prostředí. Mělo by se chodit po památkách, na koupaliště, hrady, zámky... Nejlepší jsou zahraniční výlety.

(Filip Prokeš)

Na výlet by mohl jet každý z jakékoli třídy, mohl by si s sebou vzít jakoukoliv věc či hračku. Měl by se slušně chovat. Chodilo by se do lesa, hrály různé hry a to vše by mělo končit táborákem a opékáním vuřtů.

(Milan Doležal)

Vlastní tvorba

BAJKA – Dvě tužky

Byly jednou dvě tužky. Jedna se pořád naschvál lámala a ta druhá byla hodná a snažila se, aby zůstala celá. Tu zlou tužku museli pořád ořezávat, a tak stále ubývala a ubývala, až jednou byla tak malá, že se s ní nedalo psát. Proto ji už nikdo nechtěl a vyhodili ji do koše. Začala litovat, že se lámala, nemusela by totiž tak brzy skončit v odpadcích. A jaké z toho plyne ponaučení? Nikdy nedělej schválnosti, nemusely by se ti vyplatit.

(Lenka Havlíková)

Vyznání

Píšu básně do noci,
už mi není pomoci.
Lepší jedna básnička
než pořád psát psaníčka. a já píšu do rána.

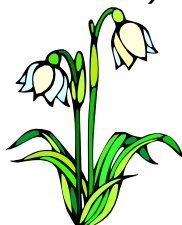
(Daniel Pavelka)

JARO

Hurá! Jaro už je tady,
slunce svítí do zahrady.
Kvetou tu už pomněnky,
ne ne, to jsou sněženky!

Čteme krásné pohádky,
těšíme se na svátky.

(Karla Kunová)

LÉTO

Léto nás už vítá,
ráno slunko svítá.
V noci hezky usínáme,
krásné sny tu přivítáme.
Druhý den chodím ven
s kamarády a svým psem.
Na oběd se těším,
po něm se stále usmívám.

(Jakub Tříška)

MAMINCE

Moje drahá maminko,
teď zaveršuji malinko!
Dnes je ten slavný svátek,
svátek všech milovaných matek.
A tak ti k němu chci teď přát,
ať tě má každý hodně rád
a ať se to nikdy nezmění.
Tak jako se nezmění to,
že tě mám ráda,
v tobě vždy najdu
svého nejlepšího kamaráda.

(Michaela Šutová)

Kdybych byl(a) hlavou státu

KDYBYCH BYLA HLAVOU STÁTU, žila bych hodně aktivním životem. Chodila bych lyžovat, plavat, bruslit, zkrátka dělala bych to, co mě baví. Postavila bych si velký dům, který bych si sama vybavila. Také bych chodila se svými přáteli na obědy do restaurací, do kaváren. Ráda bych navštěvovala země, různá města světa, např. Dubaj, New York, Paříž, Londýn a hlavně bych chtěla, aby nás (Českou republiku) znal celý svět. Tak bych si představovala život, **KDYBYBYCH BYLA HLAVOU STÁTU**. (Eliška Dedková)

KDYBYCH BYLA HLAVOU STÁTU, změnila bych v této zemi velmi mnoho! Škola by byla nepovinná, všichni lidé by měli zaměstnání a svůj domov. Znečišťování vzduchu a přírody by bylo přísně trestáno. V létě by děti, co chtějí do školy chodit, měly do výuky zahrnuty procházky a výlety do různých míst, v zimě například lyžování nebo bruslení. To vše bych změnila, **KDYBYCH BYLA HLAVOU STÁTU**. (Michaela Ledvinová)

KDYBYCH BYL HLAVOU STÁTU, měl bych se zřejmě fajn. Ochranku na každém kroku, luxusní auto. Občas bych vyřešil nějakou neshodu mezi politiky, ale jinak bych mezi ně nezasahoval. Zrušil bych amnestii, aby ji už nikdy nikdo nemohl vyhlásit. Pokusil bych se zařídit, aby důchodci mohli nosit zbraně, protože v poslední době jsou stále více přepadávání. **KDYBYCH BYL HLAVOU STÁTU** (Dominik Opava)

KDYBYCH BYL HLAVOU STÁTU, trestal bych i poslance, kteří něco provedli. Na prezidentský obraz bych se vyfotil s pytlek na hlavě, protože bych nechtěl propagovat svou podobiznu. **KDYBYCH BYL HLAVOU STÁTU...**

(Miroslav Mulko)

KDYBYCH BYLA HLAVOU STÁTU, jezdila bych na výlety do sousedních zemí, nemusela bych pracovat, protože když jste prezidentem, peníze jdou skoro samy. Upravila bych všechny zákony. Lidé by se k sobě chovali hezky, tím pádem by nemusely existovat věznice, žádní bezdomovci. Nikdo by nebyl nešťastný... To by bylo něco, **KDYBYCH BYLA HLAVOU STÁTU!!!** (Lucie Graulichová)

ZIMA JE TADY

Zima se mi nelíbí, je to takové období, kdy nemáme co dělat a nudíme se. Je na ní jen pár dobrých věcí. Například: bruslení na zamrzlém rybníku, oslava silvestra (kdy kupujeme petardy a chodíme je o půlnoci strílet). Vůbec mě ale nebaví nakupovat vánoční dárky, přemýšlet, co koupit, aby byli rodiče spokojeni. Mým nejoblíbenějším obdobím je léto. (David Tomčík)

Nejvíc se těším na vánoční prázdniny, také na to, až dostanu dárečky. Na co se netěším, je sníh, zima a mráz. O Vánocích mě nejvíc baví péct cukroví. Vánoce mám ráda i proto, že se rodina sejde pohromadě. Je to fajn a má to tu správnou vánoční atmosféru. (Marie Burdová)

Je pravda, že mám léto o dost raději než zimu, ale ani ta není špatná. Nejraději na ní mám bruslení a lyžování nebo tu správnou vánoční atmosféru.

V zimě by neměl chybět sníh. Vždyť co je to a zimu, za Vánoce a za zábavu, když se kouknete z okna a jedině, co z něj vidíte, je zabláčená zahrada... Ne, takovou zimu nesnáším.

Na zimě je nejhorší asi pololetní vysvědčení. První, co si vybavím, když se řekne slovo ZIMA, je sníh, Vánoce, radost. Mám ráda změny a zima je taková pěkná změna z letních sportů na zimní. Miluji hokej, koulovačky a legraci, ale nakonec se vždy strašně ráda vrátím k teplému létu.

(Tereza Mrázková)

Zimu jsem mívala ráda, než jsme se přestěhovali do malé vesnice, kde je to v tomto ročním období velmi těžké. Všude na silnicích je sníh a ledovka... Kvůli takové jedné ledovce jsme se při první zimě v novém bydlišti vybourali. Neštěstí vše dobře dopadlo, ale máma se doteď bojí v zimních měsících jezdit. Na zimě také nemám ráda ten neskutečný mráz, kvůli němuž se musíme pořád hodně oblékat. Nejde si vzít jen kraťasy, triko a jít ven. Ač nabalení nám po chvilce začíná být chladno a nejradši bychom proseděli celý den doma v teple, s čajem v ruce... Až na ty malé raubíře, kteří zimu i sníh milují, a jak mohou, jsou venku a stavějí sněhuláky, koulují se nebo se jen tak válejí ve sněhu. Tehdy je mi líto bezdomovců, kteří musí být i v tomto počasí venku, protože nemají kam jít.

Přes to všechno se ale na zimě najde přeci jenom něco pozitivního. Lyžování, ujíždání vánočního cukroví napečené od maminky, Vánoce, při kterých jsme celá rodina spolu, a silvestr, při němž vždy slavíme příchod nového roku.

(Nela Čadilová)

Konec světa - ANO, či NE?

Na konec světa nevěřím, protože taková situace tu už několikrát byla. Spíš věřím, že bude zatmění 3 dny a nepůjde elektřina. A kdyby konec přece jen byl, tak nám to může být jedno, jelikož nepřežijeme...

(Daniel Kuna)

Věřím, že konec světa nenastane. Za tento svůj život chci toho ještě hodně stihnout.

(Eliška Petrášková)

Ano, věřím na konec světa. Přesvědčily mě filmy a fakta. Připadá mi, jako bych byl jediný, který tomu věří. Lidi mi říkají, že se z toho zblázním... Budu se všem smát, až na to doplatí...

(Milan Doležal)

Já věřím na konec světa. Máme zásoby v ledničce a ve špajzce.

(Michala Fehérová)

Já na konec světa nevěřím, ale bojím se, že přijde.

(Michal Pažontka)

Na konec světa napůl věřím, napůl ne! Někdo mi říká, že je to pravda, někdo opak! Jednou konec světa musí přijít, ale rozhodně ne letos. Přece neumru ve dvanácti letech!!!

(Michaela Ledvinová)

Na konec světa nevěřím, protože to říkali už tolikrát! O lidech, kteří na něj věří, si myslím, že jsou naivní.

(Štěpán Procházka)

Konec světa nebude, protože už máme doma kalendáře na rok 2013!!

(Filip Prokeš)

Lidé okolo mě se o konci světa nezmiňují a datum 21. 12. 2012 berou jako každé jiné. Podle mne není možné, aby vyhynulo celé lidstvo, takže si

myslím, že se určitě pár jedinců zachrání.

(Daniel Korec)

Všichni ten den obávaného „konce světa“ určitě přežijeme a budeme žít dál tak, jak jsme žili doted'. Příští rok nám třeba začne líp, protože se už nikdo nebude ničeho obávat.

(Nela Čadilová)

ZAŘÍKADLA

Čáry máry, ty babizno,
ať je z tebe bílé hrozno,
na které se nelapíme,
když ho rychle okusíme.

Čáry máry myšpule,
ať je z tebe bobule.

Čáry máry rýč –
- ať jsi rychle pryč!
(Miroslav Mulko)

Čáry máry, babo zlá,
ty jsi ale hrbatá!
Kocoura na zádech máš,
všechno dobré zaklínáš.
Chaloupka má kuří nožku,
děti se tě bojí trošku!!!
Ježibabo ošklivá,
přijde taky doba zlá!!!
(Štěpán Procházka)

Čarodějnice, čarodějnice,
ihned zmiz z naší vesnice,
nebo vystřelí můj luk
a tvé srdce udělá PUK!
(Daniel Kuna)

Čáry máry vidlička,
ať jsi hodná holčička.
Čáry máry pod kočáry,
sbírám kytky na lektvary.
Čáry fáry, hejno much,
zbude z báby jenom puch.
Čúrky múrky, čúrky múrky,
z chleba zbydou jenom kúrky.

NA ČARODĚJNICE

Čarodějnice, čarodějnice,
dám ti kousek jitrnice.

Velký nos,
nohy bos...

Ať jsi malá žížala
a mě jsi, prosím, nechala!!!
(Eliška Dedková)

Čáry máry
kočičí chlup,
dračí zub,
čarodějnice, ticho,
už ani muk!
Zaklínám vás, čarodějnice,
proměňte se v popelnice!
(Lucie Graulichová)

Čarodějnice bradavičná,
ať jsi ihned kulatá!
Ať nikoho nesníš
a nikomu neškodíš!
(Vojtěch Kovačik)

Dokola se pětkrát otoč,
budeš mít velký vrkoč!
Žabí stehno, suchý hmyz,
ty zlá bábo, rychle zmiz!

(Kristina Tomcová)

Prázdniny

LETNÍ ČAS

**Vysvědčení je už za chvíličku,
snad bude všechno na jedničku.**

**Rodiče mě pochválí,
sluníčko pak opálí.**

**Léto už je za dveřmi
a kam pojedeme my?**

K moři, k babičce, anebo na chatu?

**Je to jedno! Já se těším
na tetu!!**

**Pořád se jen griluje,
tatka, ten se „napije“!
Občas sice zaprší,
ale nám to nevadí,**

**My si vždycky ohřejeme svá malá
pozadí.**

**Ať už pod dekou, anebo u ohně,
vždy zažijeme srandy přehodně!!!**

(Vendula Svobodová – 9. třída)

Les a ty

Tiše šeptá vítr v tobě,
co to vězníš sama v sobě.

Zvířátka jsou u tebe rádi,
snad budou jako ty pořád mládi.

Houby a ostružiny nám chutnají,
krásně v tobě ptáci zpívají.

Zpěv ustává, končí den
a pro les začíná nádherný sen.

(Daniel Korec)

Konec školního roku

**Ve škole nás potají
písemky už čekají.**

**Šrotíme se doma,
je to pěkná nuda!**

**Nikoho to nebaví,
venku všichni lítají.**

KONEC ROKU

Končí školní rok,
do prázdnin zbývá krok.
Těšíme se na volné dny,
budeme si plnit naše sny.

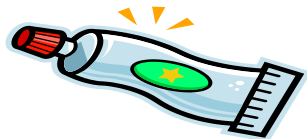
(Veronika Voitová – 8. třída)

Prázdniny

Prázdniny má každý rád,
s nimi je každý kamarád.

Konečně končí škola,
každý volá: Hola, hola!
Teplo, voda, to je slast!

Tomu já říkám ozdravná mast!

A konec prázdnin?

Ten nikdo z nás nemá rád,
protože se nechceme

zas s učením prát!!!!

(Daniel Korec)

Vysvědčení už je tu!

Snad nemám žádnou pětku.

Jupí, jupí, jedna dvojka!

Ještě že to není trojka.

**Začínají prázdniny,
spousta zábavy nás čeká
a k tomu teplá měkká deka.**

(Vendula Svobodová)

**Na výlety jezdíme,
krásně se tam bavíme.**

(XY)

Už jsme tady s naším almanachem zase
v tomhle pěkném kalendářním čase...

Ve škole po deset dlouhých měsíců
jsme (nejen) při slohu prózu, poezii psali,
abychom veřejnosti právě teď
svůj nezměrný talent a nadšení ukázali.

Možná se z nás za nějaký ten rok
básník, prozaik, novinář stane,
pak kdejaký časopis nebo kniha

nám budou říkat: PANE!

L. M.

Almanach sestavila:

Mgr. Lenka Mikulášová